

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Chrysantho [et] Daria martyribus. Cap[itulum]. cv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse octobris occurrētibz Fo. cclxi.

clauit: de cuius manibus sanctus vir eucharistiam tercia vice visibiliter sumpfit: z. sc. kalen. nouēbris: vt audierat ad xpm migravit.

De sancto maioris martyre. Cap. cclij.

Maximus martyr seruus generosi z nobilis viri tyburtine ciuitatis passus est persecutione vandalsa sub huncoricorege: qui pio fustibz quasi innumerabilibus celsus: trocheis frequentibus eleuatus aliquādo scru celeri dimissus super lapides z silices cornebat: sed z plures plagas lapidibus confuscatus: dū iam viscera pelle nudata essent: z ipse ad singula cōstantior apareret: nouissime gladio celsus est: z apud eandem vrbem sepultus.

De sanctis Chrysantho z Daria martyribz. Cap. cv.

Chrysanthus

z Daria virgo: z martyres ambo rome passi sunt sub impatore numeriano: qui chrysanthus alexandria ortus: cum patre polemio illustrissimo romam veniens ab eodem libe-

ralibus studijs traditus: cum esset ardentissimū ingenij omnibus scientijs mūdānis eruditus est. Et dum vniuersa librorum volumina ex curiositate discuteret: z ad libros christiane fidei peruenisset: cepit querere: quos ei diuinas litteras exponere posset. Tandem a quodā christiano secretissime ad carpophorum presbyterum adductus est: qui persecutionis atrocitate seculente: in specu montis occultatus: vix poterat a paucis fidelibus visitari. A quo chrysanthus diuinas litteras imbutur: z conuersus ad christum: sacro fonte perfunditur: z catholica fide diligenter instructus: post septem dies baptismatis sui christi dominū voce publica cōfiteatur: z deos deasq; romani populi demones esse protestatur. Quod audiēs pater eius nunciantibus propinquis: cum ab imperatore plurimum honoratus esset: z dignitatem amittere formidaret: fecit filiū in tenebroso carcere recludi: z cibo paruissimo sustentari. Quod vir dei ad exercitium portusq; ad supplicij sibi dicebat inferri. Sed quidam ex attendantibus patri consuluit: vt si filiū ab hac superstitione volebat eripere: elegatissime puelle cōiugio traderet: vt dū diceret esset maritus: obliuiscere esse xpianus: eo q; afflictiones illatas: xpiani sibi ad gloriam reputabant. Tunc polemio trinitatis sericis vestibus strarūpparavit: z chrysanthum p̄ciosis vestibz induit: z quinq; puellas speciosas z ornatas z ancillis suis eidem

associavit. Zubens quotidiana conuiuia affluētibus dapibus exhiberi: filiumq; suum blanditijs z amplexibus puellarum seduci. Qui dum orasset ad dñm: ne a fera sez carnali cōcupiscentia superaret: continuo predicte puelle somno oppresso: nec cibū nec potum sumere poterant: sed educte exterius statim euigilabant. Iterūq; tricinnum introduce graui sopore dormitabant. Cum autem polemio ex hoc ad mortem doleret: z amici eius hec omnia magis imputarent: eidemq; cōsulerent: vt eruditam aliquam iuenculam speciosam ad eum introduceret: quā ille incatationibus xpianoz minime superare posset. Daria virgo prudētissima z eloquentissima: ac sup oēs speciosa: dec veste dīcata elīgitur: z ornatis vestibus induta a patre rogatur: vt ad iuuenē ingrediēs: cum dñs z patri restituat sibiq; maritū acquirat. Que gemmis z auro radians ad chrysanthū ingreditur: tāraq; cum elegātia sermonis alloquitur: vt si esset ferro durior: plumbo mollior redderetur. Dum autem eam chrysanthus de pompa vestitiū argueret respondit: se non p̄pter pompā: sed vt cum dñs z patri lucrificeret: sic indutā. Eū iterum chrysanthū eam reprehēderet: quomodo pro dñs idola coleret: que nec se: nec alios custodire possent: z que vinculis ferreis z plūbo coartata essent respondit. Daria q; hec imagines propter vulgus ignobile formabantur: marmore z metallo: vt quos cultor mente z sacrificijs colit: effigata imagine oculis p̄spicere possit. Tunc chrysanthus cepit perferuntari: qui essent dñi quorū imagines colebantur. Et cū saturnū cōprobasset filiorū interfectorem. Ionē adulterum z incestuosum z homicidiorum patratorem. Mercurium incantatorem. Herculem suspensus occisorē: ceterosq; deos flagitiosos z eorum quēlibet malozū omnium incestozē: z persequēs tales deos miserimos: nec coli debent: nec deos dici: credidit. Daria ab eodem conuersa amboq; sancti spiritus copula vni: carnale matrimonij simulabant. Fecitq; chrysanthus occulte in domo sua daria baptisari. Que intra paucos dies sacris imbuta litteris vna cum viro virginitatis perpetuorum emisit. Et tam per chrysanthum multitudo viro: q; per dariam multitudo conuertebatur seminarum. Quapropter excitata in vrbē seditione: chrysanthus a prefecto celerino cōprehenditur: z sacrificare iubetur. Sed cum hoc recusaret: tribuno claudio a prefecto traditur: vt diuersis supplicijs immolare cogatur. Quem claudius dedit in custodiam militibus s: puagura. Qui neruis crudis eum constringunt: vt sensim se siccantibz neruis ac ossa eius vix pertingerent ligamenta. Sed statim resolutis neruis: iterum fortioribus nodis vincif: sed vincula continuo dirumpuntur. Deinde ab eisdem pedibus in cippo mittitur: sed repente

ligno putrefacto cippus in pulcrem vertitur. Que cum milites magicis artibus ascriberet torto chrysanthum perfundere ceperunt: ut ab eo in cantationes diluerent: sed aqua mox puterrima in roseum odorem conuersa est. Deinde vitulum excoxiauerunt: et corio illum nudum cinxerunt: et in sole per horas plurimas posuerunt: sed corium nullam calefactionem sentiens: in eadem viriditate permansit. Iterum carbonis ferreis vincitur et in carcere obscurissimum mittitur. Sed lux ei nimia diuinitus est infusa: et vincula sunt resoluta. Que cum milites claudio nunciassent iussit sanctum ad se adduci et nodos fustibus cedi: sed fustes in manibus tenerum solidi quasi ferret erant: cum vero percuteretur: quasi plume molles fiebant. Quod videns claudius cetero re hilaria et filijs iasone et mauro: ac prefatis septuaginta militibus crediderunt: et baptizati omnes coronam martyrii perceperunt. De quibus supra in eorum passione dictum est kalen. decembris. Audiens hec imperator numerianus chrysanthum in carcere iuliano obscurissimo et fetidissimo iussit recludi. Dariam vero ad publicum cum meretricum locum adduci. Sed continuo diuina misericordia chrysantho lux diuina: et odoramenta sancta prestantur. Daries vero leo de cauea amphitheatri fugiens custos eius virginis tractis dirigit. Qui ingressus cellam: ubi virgo orans prostrata iacebat: iuxta eam se posuit: ut quasi secum videre orare. Viri quidam nefandus: ut virginem corumpat: sed a leone captus in terram deicitur: qui sine lesione eum tenens ad sanctam vultu conuertit: et quasi inuens: quid de capriuo fieri iubeat: seiscitur. Que preces propter ne ipsum in nullo lederet: sed ad se audientem venire permitteret. Leo igitur eum relinquit in ostio cellule se posuit: ut nec ille posset exire: nec alius introire. Vir autem ille viso miraculo: et auditis sermonibus virginis: conuersus est ad christum: et per verbum discurreret: deum christiano verum omnium creatorem proclamabat. Viri autem tur venatores: ut leonem captant: sed omnes a leone capti: et sine lesione ante pedes daries deponuntur: et ab ea conuertuntur. Tunc prefectus in celle introitu copiosum ignem iussit accendi: ut leo cum daria comburatur. Quod leo timens: rugire cepit: sed eum virgo domini confortauit: quod nec incedo cremaretur: neque ab alio caperetur: neque occideretur: sed morte sua moreretur: iubens ut securus per ignem egredieretur: quia ille eum liberaret: quem leo in se honorasset. Tunc leo inclinato capite per medium ignis illesus egreditur: et per turbas discurreret: neminem lesit: nec vllus eum exinde unquam cepit. Que omnia domini imperator audisset: iussit celerino prefecto: ut aut chrysanthum et daria sacrificare compelleret: aut diuersis penis afficeret: qui sacrificare nolentem chrysanthum iussit in equuleo suspendi: et ardentes lampades applicari. Sed continuo ligna omnia

equulei comminuntur: vincula rupta dissoluntur: et lapides extinguntur. Quicunque vero manum ad daria mittebant: eorum nervi brachiorum fluebant: quod domini imperator a prefecto didicisset: et hec omnia magicis artibus ascriberet: iussit eos in viam salaria deduci: et in arenario versus deponi: et vivos terrarum lapidibus obrui. Sicque inuolati coninges in fouca quasi in vno lecto deponuntur: et magis sepultura: quam pena excipientes in christi laudibus persistentes: terra ac lapidibus obruntur. Sicque christo martyres consecrant: et in eodem loco versus in presens digna celebratione venerantur: passi sunt autem. viij. kalen. nouembris.

De sanctis Crispino et Crispiniano martyribus. Cap. cxvi.

Crispino et Crispiniano martyres fratres passi sunt in ciuitate suefionensi sub maximo imperatore agere rictouaro pise. Vbi cum beato quintino martyre: et alijs pluribus ex urbe roma egressi: suefionem venerunt: ibidem peregrini habitas

re ceperunt: ibique arte confutoria calceos adificantes: de labore manu victum sibi querebant. Ad quos propter eorum artem multi gentili venientes ab eis conuertebantur. Denique rictouaro pise detenti inuerti sunt calcimera pauperum refartientes: qui dum christum confiterentur: iussit eos preses extendi: et fustibus cedi: deinde de sudibus eorum vngulis mitti: et corrigias singulas de doribus eorum tolli. Sed orantibus sanctis sudibus de manibus eorum exilerunt: et ministros percutientes: quosdam eorum occiderunt: quosdam vero excecauerunt. Unde mandauit preses: ut ligatis molis ad colla eorum tempore hyemis in flumine axona: velut sub glacie mergerent: sed eos nec aqua mergere: nec petre deprimere: nec frigus constringere poterunt: quin proicecto onere ad ripam aliam fluminis deuenerunt. Postmodum in plumbo liquefacto detecti: illesi permanserunt. Verum cum gutta plumbi in oculos presidis inflatis ipsum excecauisset. Sanctos martyres in pice et oleum et adspem simul bullientia factari fecit. Quos orantes angelus domini nostri ab igne illesos eduxit. Unde rictouaro iratus se in igne precipitauit: et iusto dei iudicio se cremauit. Maximianus autem audita morte presidis: die sequenti sanctos gladio puniri mandauit: qui decollati sunt octavo kalen. nouembris: quorum corpora bestijs et auibus deuoranda relicta diuina providentia permanserunt intacta. Senex autem quidam cum germana sua vetula ab angelo monitus: corpora inde tulerunt. Venientesque ad fluvium axonam in nauicula diuinitus ibidem preparata se posuerunt: